

Ὡς ποιητὴς ἴσταται ὑπεράνω πάντων, τῶν τε ἀρχαίων καὶ νεωτέρων, κατὰ τὸ ὕψος τῶν ἰδεῶν καὶ τὴν ποικιλίαν καὶ ζωηρότητα τῶν εἰκόνων καὶ ἐκφράσεων. Ὁ θέλων νὰ βεβαιωθῇ περὶ τοῦτου ἅς ἀναγνώσῃ τὸ ψαλτήριον καὶ ἰδίως τὸν 104 ψαλμόν.

Κατὰ τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν καρδίαν ἦτο τρυφερός ὡς γυνή, συμπαθητικὸς καὶ φιλόφρων πρὸς τοὺς φίλους, γενναῖος δὲ καὶ συγχωρητικὸς πρὸς τοὺς ἐχθρούς.

Ἡ πρὸς τὸν Θεὸν πίστις, ἐμπιστοσύνη, σεβασμὸς καὶ ὑπακοή του δὲν ἦσαν κατώτερα τῶν ἄλλων ἀρετῶν του· ὅθεν καὶ ὠνομάσθη «ἄνθρωπος κατὰ τὴν καρδίαν τοῦ Θεοῦ.»

Ἦτο ἀκριβὴς παρατηρητὴς τῆς φύσεως, τῶν οὐρανίων σωμάτων καὶ τῶν ἄλλων φυσικῶν ἀντικειμένων καὶ δυνάμεων, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ποίησις του γέμει ωραίων εἰκόνων, ἀναφορῶν καὶ παραδειγμάτων ληφθέντων ἐξ αὐτῶν.

Ὁ Δαβὶδ ἦτο οὐ μόνον καλὸς ποιητὴς, ἀλλὰ καὶ καλὸς μουσικὸς, διὰ τοῦτο καὶ ὀνομάζεται «δ γλυκὺς μελωδὸς τοῦ Ἰσραὴλ,» καὶ ἐμελοποίησε πάντα τὰ ποιήματά του.

Μόλα ταῦτα ὅμως τὰ ἔξοχα προτερήματά του, ὁ Δαβὶδ ἦτο ἄνθρωπος μὲ μεγάλαν ἀδυναμίαν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνίοτε ὑπέπιπτεν εἰς μεγάλα ἐγκλήματα καὶ ἁμαρτίας, διὰ τὰς ὁποίας ἐκλαυσεν ἔπειτα καὶ ἰθρήνησε καὶ πολλὰ ὑπέστη εἰς τὸν βίον του δεινά. Ἀναγνώσατε τὸν 51 ψαλμόν, καὶ θὰ ἴδητε πῶς ἰθρήνησε διὰ τὸ διπλεῦν κατὰ τοῦ Οὐρίου ἁμάρτημά του.

Ὁ Δαβὶδ ἦτο ὁ νεώτατος τῶν ἐπτὰ υἱῶν τοῦ Ἰεσσαΐ, Βηθλεεμίτου τινὸς γεωκτῆμονος, καὶ ἐν τῇ παιδικῇ του ἡλικίᾳ ἔβασκε τὸ ποίμνιον τοῦ πατρὸς του.

Ὁ κατὰ τοῦ γίγντος Γολιάθ ὅμως θρίκμβος του τὸν εἰσήγαγε νεώτατον εἰς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον, ὅπου μετ' οὐ πολλὴ κατέστη περιφανὴς, καὶ ἐγένετο γαμβρὸς τοῦ βασιλέως Σαούλ.

Τὸ κατ' αὐτοῦ ὅμως διεγερεθὲν μῖσος τοῦ Σαούλ τὸν ἠνάγκασε νὰ μετοικήσῃ εἰς τὴν γῆν τῶν Φιλισταίων, ὅπου ἔμεινε μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Σαούλ.

Ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν πατρίδα του μετὰ ταῦτα κατόκησεν ἐν Χεβρών, ὅπου ἀνηγορεύθη βασιλεὺς δύο φυλῶν, τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Βενιαμίν, καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ 4 ἔτη. Μετὰ δὲ ταῦτα μετέβη εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅπου ἐστέφθη βασιλεὺς ἐπὶ ὅλου τοῦ Ἰσραὴλ.

Ἐπὶ τῆς τεσσαρακονταετοῦς βασιλείας του ὁ Ἰσραὴλ κατεστάθη ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρὸν, διότι εἶχε περὶ τὰ δύο ἑκατομμύρια πολεμιστῶν.

Ὁ Δαβὶδ ἀπέθανε γέρον καὶ πλήρης ἡμερῶν, ἀφήσας διάδοχον αὐτοῦ τὸν υἱόν του Σολομῶντα, ὅστις ἐγένετο περίφημος διὰ τὴν σοφίαν του.

Η ΚΑΣΤΑΝΕΑ ΤΗΣ ΑΙΤΝΗΣ.

Ἐν τῶν περιφημοτάτων καὶ μεγίστων δένδρων εἰς τὸν κόσμον εἶναι καὶ ἡ μεγάλη Καστανέα τῆς Αἵτνης, ἥτις καλεῖται ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων «Καστανὰ τῶν ἑκατὸν ἱππῶν» διὰ τὸ ἀκόλουθον συμβεβηκὸς, τὸ ὁποῖον κατὰ παράδοσιν διηγοῦνται.

Ἰωάννα ἡ βασίλισσα τῆς Ἀραγωνίας, ταξιδεύουσα ποτε ἐκ τῆς Ἰσπανίας εἰς τὴν Νεάπολιν, ἀπέβη εἰς τὴν νῆσον Σικελίαν μὲ σκοπὸν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ ὄρος Αἵτνην. Ἐπειδὴ δὲ ἐπῆλθε σφοδρὰ ἀνεμοζάλη μετὰ βροχῆς, ἡ βασίλισσα Ἰωάννα μετὰ τῶν ἑκατὸν ἱππέων, οἱ ὅποιοι τὴν συνώδευον, ἐζήτησε καταφύγιον ὑποκάτω τῆς Καστανίδας ἐκείνης, καὶ ἐπροφυλάχθησαν ἅπαντες ἀπὸ τῆς βροχῆς.

Ἡ Καστανὶς αὕτη φαίνεται, ὅτι ἀποτελεῖται ἐκ πέντε μεγάλων καὶ τριῶν μικροτέρων δένδρων, ἅπαντα ὅμως εἶναι ἠνωμένα εἰς ἓνα κορμόν, ἄνωθεν τοῦ ὁποίου διακλαδοῦνται τὰ ὀκτὼ ταῦτα μέρη τῆς, τὸ μεγαλειότερον τῶν ὁποίων ἔχει 38 ποδῶν περιφέρειαν, ὅλα δὲ ὁμοῦ ἄνωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς 163 ποδὶ Φέρει δ' εἰσέτι ἄφθονα φύλλα καὶ πολλὴν καρπὸν. Ἄν καὶ τοῦ κορμοῦ ἡ καρδία εἶναι κατεστραμμένη, δρόμος δημόσιος διέρχεται δι' αὐτοῦ ἀρετὰ εὐρύχωρος, ὥστε δύο ἄμαξι δύνανται νὰ ἐλάσωσι κατὰ μέτωπον! Εἰς τὴν μέσην κοιλότητα ὑπάρχει καλὸς κατασκευασθεῖσα πρὸς χρῆσιν τῶν συναγόντων καὶ διατηρούντων τὰ κάστανα. Βεβαίως τὸ δένδρον τοῦτο πρέπει νὰ ἔχῃ ἡλικίαν χιλιετηρίδων τινῶν.

ΤΡΙΧΕΣ ΚΑΙ ΟΝΥΧΕΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

Συμβαίνει ἐνίοτε νὰ αὐξάνωσιν αἱ τρίχες καὶ οἱ ὄνυχες τῶν νεκρῶν καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ σώματος. «Τὸ ἡμερολόγιον τῶν σοφῶν» ἀναφέρει περὶ γυναικὸς τινος, τῆς ὁποίας αἱ τρίχες εὗρεθησαν τεσσαράκοντα τρεῖς χρόνους μετὰ τὴν ταφὴν τοῦ σώματος τόσον νύξημέναι, ὥστε ἐξήρχοντο ἀπὸ τὰς χαραμάδας τῆς νεκροθήκης· ἄμα ὅμως ἐγγίχθησαν ἐτρίφθησαν ἐν ἀκαρεὶ εἰς κόκκιν.

Κατὰ τὸν Μεσαιῶνα, ὁπότε ἡ ἀμάθεια καὶ δεισιδαιμονία ἐβασίλευον καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην, τὰ τοιαῦτα φαινόμενα ἔκαμνον τοὺς νεκροὺς νὰ θεωρῶνται ὑπὸ τῶν ζώντων μάγοι. Ἐξεθάπτον-